

29.11.20

לכבי
שר הבריאות
מר יולי אדלשטיין
באמצעות מייל
sar@moh.gov.il

שר החינוך
מר יואב גלנט
באמצעות מייל
sar@edu.gov.il

שלום,

הנדון: כפיית טיפול רפואי – עטיית מסכות על כלל האוכלוסייה
דרישה להצגת מידע מהותי ביותר לציבור

1. כפי שיפורט להלן, הנכם נדרשים להציג לציבור מידע מהותי ביותר המצדיק עטיית מסכה וקל וחומר את כפייתה על כלל אוכלוסיית המדינה, וזאת **בתוך 7 ימים** – אם לא ניתן להציג לציבור מידע זה הרי שלפנינו ניסוי רפואי המוני חסר אחריות ויש לבטל את הכפיה לאלתר.
2. מסכות לפנים כאמצעי מגן אינם דבר חדש, ניתן למצוא אותם בתמונות עוד מלפני 100 שנים.
- החידוש המהפכני הוא שבשנת 2020 בחרה מדינת ישראל בתחילה באמצעות צווי בריאות העם ובהמשך באמצעות חוק לכפות חבישת מסכות על כלל האוכלוסייה כולל תלמידי בתי ספר, הלכה למעשה ללא הגבלת זמן (אנו נמצאים עם כפיית מסכות זה החודש השמיני ברציפות ועוד היד נטויה).
3. באתר משרד הבריאות – הפרסום (ללא הגורם שעומד מאחוריו) על הצורך במסכה מפורט כך:

מדוע לעטות מסכה?

נגיף הקורונה עובר בטיפות קטנות הניתזות כאשר מדברים או משתעלים.
המסכה חוסמת את מעבר הטיפות ובכך מגנה עלינו מפני נשאים הנמצאים בסביבתנו ומגינה על הקרובים אלינו במקרה שאנו נשאים ועדיין לא יודעים זאת.
כמו כן, המסכה מונעת מאיתנו לגעת בפה ובאף ובכך מקטינה את הסיכוי להידבק עקב נגיעה במשטחים.

מקור: <https://www.gov.il/he/departments/general/corona-masks>

אין בנמצא כל מידע אחר.

ליצירת קשר: טל': 050-4979165, פקס: 03-5480029
Ronit@RLS-law.co.il מייל: רח' שוהם 78/7 חריש,

4. כפי שניתן לראות מדובר במטרה רפואית לכל דבר ועניין (מניעת הידבקות במחלה למי שעוטה את המסכה, ומניעת הפצת מחלה אל אחרים).

מאידך על פי פקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976 – סעיף 3(א) עיסוק ברפואה הינו מיוחד לרופאים בלבד ("מי שאינו רופא מורשה לא יעסוק ברפואה ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק ברפואה או כמוכן לעסוק בה")., כאשר עיסוק ברפואה מוגדר בחוק: "בדיקת חולים ופצועים, אבחונם, ריפויים, מתן מרשם להם, פיקוח על נשים בזיקה להריון וללידה, או שירותים אחרים הניתנים בדרך כלל מידי רופא";

חוק זכויות החולה, תשנ"ו – 1996 מרחיב את הגדרת הטיפול הרפואי ל- "לרבות פעולות איבחון רפואי, טיפול רפואי מונע, טיפול פסיכולוגי או טיפול סיעודי";

מכאן שמדינת ישראל בחרה במסכה כאמצעי לטיפול רפואי מונע, אשר אמור להינתן ע"י רופא בלבד, ולכפות אותו על כלל האוכלוסיה.

5. הכלל הוא שאדם העובר טיפול רפואי ייתן את הסכמתו מדעת לדבר הטיפול, כאשר המטפל ימסור מידע רפואי מתאים כמפורט בסעיף 13(ב) לחוק זכויות החולה:

הסכמה מדעת לטיפול רפואי

13. (א) לא יינתן טיפול רפואי למטופל אלא אם כן נתן לכך המטופל הסכמה מדעת לפי הוראות פרק זה.
- (ב) לשם קבלת הסכמה מדעת, ימסור המטפל למטופל מידע רפואי הדרוש לו, באורח סביר, כדי לאפשר לו להחליט אם להסכים לטיפול המוצע; לענין זה, "מידע רפואי", לרבות –
- (1) האבחנה (הדיאגנוזה) והסכנות (הפרוגנוזה) של מצבו הרפואי של המטופל;
 - (2) תיאור המהות, ההליך, המטרה, התועלת הצפויה והסיכויים של הטיפול המוצע;
 - (3) הסיכונים הכרוכים בטיפול המוצע, לרבות תופעות לוואי, כאב ואי נוחות;
 - (4) סיכויים וסיכונים של טיפולים רפואיים חלופיים או של העדר טיפול רפואי;
 - (5) עובדת היות הטיפול בעל אופי חדשני.
- (ג) המטפל ימסור למטופל את המידע הרפואי, בשלב מוקדם ככל האפשר, ובאופן שיאפשר למטופל מידה מרבית של הבנת המידע לשם קבלת החלטה בדרך של בחירה מרצון ואי תלות.
- (ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי המטפל להימנע ממסירת מידע רפואי מסויים למטופל, הנוגע למצבו הרפואי, אם אישרה ועדת אתיקה כי מסירתו עלולה לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המטופל.

6. בעניינו המדינה בחרה גם להיות הרופא, גם לקבוע את הטיפול הרפואי, גם לכפות אותו על כלל האוכלוסיה.

מעבר לכך, אין באתר האינטרנט של משרד הבריאות כל פרסום המציג את המידע הרפואי החיוני שיש להציגו בפני מטופל כאשר בוחרים בהליך רפואי מסויים.

העובדה שמדינת ישראל בחרה לכפות את הטיפול הרפואי איננה מעניקה פטור מהצגת המידע – להיפך.

7. כאשר המטופל נותן את הסכמתו מדעת הוא זה ששקל ובחן האם הטיפול הרפואי מתאים לו, מבין את התועלת, מבין את הסיכונים ומעדיף את התועלת על אף הסיכונים.

במילים אחרות – הכלל הוא כי חובת הזהירות היא על המטופל, והמטפל יוצא ידי חובתו במתן המידע כמפורט בסעיף 14 לחוק.

ברם, בהליך של כפיה רפואית – שללה המדינה את האוטונומיה של כלל האוכלוסיה, ושללה מהם לחלוטין את חובות הזהירות הרגילות, ובכך המדינה לקחה על עצמה חובות זהירות מוגברות ומוכפלת – כי הפעם היא זו שבחרה בטיפול הרפואי ואיננה שואלת כלל את המטופל האם הוא רוצה בטיפול או לא.

8. החריג בחוק זכויות החולה המאפשר כפיית טיפול רפואי הוא **סעיף 15 לחוק**, ובפרט האמור בסעיפים קטנים 2 ו-3 ובתנאים הקבועים שם – ישנה סכנה חמורה למטופל והטיפול ישפר את במידה ניכרת את מצבו הרפואי של המטופל ויש להניח כי המטופל יתן את הסכמתו למפרע או יש מצב חירום רפואי ונדרש טיפול רפואי דחוף ולא ניתן לקבל את הסכמתו מדעת של המטופל.

(2) בנסיבות שבהן נשקפת למטופל סכנה חמורה והוא מתנגד לטיפול רפואי, שיש לתיתו בנסיבות העניין בהקדם, רשאי מטפל לתת את הטיפול הרפואי אף בניגוד לרצון המטופל אם ועדת האתיקה, לאחר ששמעה את המטופל, אישרה את מתן הטיפול ובלבד ששוכנעה כי נתקיימו כל אלה:

(א) נמסר למטופל מידע כנדרש לקבלת הסכמה מדעת;

(ב) צפוי שהטיפול הרפואי ישפר במידה ניכרת את מצבו הרפואי של המטופל;

(ג) קיים יסוד סביר להניח שלאחר מתן הטיפול הרפואי יתן המטופל את הסכמתו למפרע.

(תיקון מס' 9) תשע"ו-2016

(3) בנסיבות של מצב חירום רפואי רשאי מטפל לתת טיפול רפואי דחוף גם ללא הסכמתו מדעת של המטופל, אם בשל נסיבות החירום, לרבות מצבו הגופני או הנפשי של המטופל, לא ניתן לקבל את הסכמתו מדעת; טיפול רפואי המנוי בתוספת הראשונה יינתן בהסכמת שלושה רופאים, אלא אם כן נסיבות החירום אינן מאפשרות זאת.

כפי שניתן לראות בנקל התנאים המפורטים בסעיף 15 (2) או 15(3) לחוק אינם מתקיימים – המטופל (אוכלוסיית ישראל) איננה מקבלת כל מידע לקבלת הסכמה מדעת, ואין המטופל נמצא במצב חירום רפואי שבו לא ניתן לקבל את הסכמתו מדעת.

9. חומרה נוספת היא שהטיפול הרפואי בכפייה (מסכות) נעשית גם על קטינים, כך שהמדינה שוללת מההורים את זכות ההורות שלהם, ואת חובתם לדאוג לילדם הקטין במסירות, לרבות לקבוע אילו טיפולים רפואיים ילדס יקבל ואילו לא.

ראו לעניין את זה סעיפים 14-17 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב – 1962 :

מעמד ההורים

14. ההורים הם האפוטרופסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים.

תפקידי ההורים

15. אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו.

חובת ציות הקטין

16. הקטין חייב, תוך כיבוד אב ואם, לציית להוריו בכל ענין הנתון לאפוטרופסותם.

קנה מידה לחובת ההורים

17. באפוטרופסותם לקטין חייבים ההורים לנהוג לטובת הקטין כדרך שהורים מסורים היו נוהגים בנסיבות הענין.

ונוצרה אנומליה בלתי רגילה שבה ההורים נדרשים מצד אחד על פי סעיף 4 (א) לחוק לימוד חובה, תש"ט – 1949 לדאוג שילדם ילמד בקביעות במוסד חינוכי מוכר ("הורים של ילד בגיל לימוד חובה, או של נער בגיל לימוד חובה חייבים, כל אחד מהם, לדאוג לכך שהילד או הנער ילמד באופן סדיר במוסד חינוך מוכר. ("), ומצד שני מוסד החינוך כופה על ילדם טיפול רפואי ללא הסכמתם כתנאי להימצאות התלמיד בבית הספר.

10. משבחרה מדינת ישראל **לראשונה מאז קום המדינה** להיות הרופא הלאומי, ולכפות על כלל האוכלוסייה טיפול רפואי (עטיית מסכה) ללא הסכמה מדעת, ולשלול מכל האוכלוסייה את הזכות לאוטונומיה על גופם, ולשלול מכל ההורים את הזכות לדאוג לילדם – עולה השאלה מה הדין במצב מיוחד זה.

כפי שהנכם יודעים מפניות קודמות שלי אליכם – אין בנמצא כל מצב חירום רפואי לאומי המצדיק להפוך להיות "הרופא הלאומי" והמצדיק הליכים דרקוניים ביותר של כפיית טיפול רפואי על כלל אוכלוסיית המדינה, וכי אתם בחרתם להתעלם מהאמור מפניותיי.

על כן אעסוק זאת בנושא חובת הזהירות המוגברת שהמדינה לקחה על עצמה כאשר בחרה להיות רופא על אף ייחוד המקצוע ולכפות טיפולים רפואיים על האוכלוסייה.

11. חובת מתן המידע למטופל (סעיף 13 לחוק זכויות החולה) איננה נעלמת כאשר ישנה כפיה רפואית – זה מתחייב מחובת הזהירות המוגברת שהמדינה לקחה על עצמה עת שללה את האוטונומיה של הפרט (9.4 מליון איש), זה מתחייב מכך שעד היום לא הציגה המדינה כל מידע בנושא – דהיינו כיצד נבחר הטיפול הרפואי הזה, זה מתחייב מהבחירה של המדינה להיות "רופא", מהבחירה לשלול להורים את הזכות להורות, וזה מתחייב מחובת הנאמנות של המדינה לציבור.

בחירת טיפול רפואי מחייב לדעת את הביסוס המדעי והרפואי שיש לטיפול שנבחר, כי אם לא כך הדבר, הרי שלפנינו ניסוי רפואי לכל דבר ועניין – לא די בכך שהמחוקק קבע את הכפיה, והפך את עצמו בין לילה ל-"רופא".

12. היעדר המידע מעלה חשש כבד כי מדובר כאן בפתרון חסר משמעות מדעית, בניסוי רפואי המוני חסר אחריות על כל אוכלוסיית המדינה – תוך מחיקת זכויות היסוד שלהם – על אחת כמה וכמה כאשר לומדים את הנוקים הרפואיים הכבדים המיוחסים לעטיית מסכה.

ועל אחת כמה וכמה כאשר עולה כי בשנת 2009 **פסל משרד הבריאות** את השימוש במסכות כאמצעי מגן נגד מגפה המופצת באמצעות נגיף(!), בהיותו מסוכן, וכי מחקרים מראים כי השימוש במסכות לא הוכח כאפקטיבי!

חדשות | בריאות

שפעת החזירים | משרד הבריאות: מסכות המגן לפנים לא יעילות ואף מסוכנות

במשרד הבריאות בישראל קיימו התייעצות בנושא בימים האחרונים והוחלט שלא להמליץ לציבור הרחב על רכישת המסכות, גם במקרה של התפרצות המגפה

ויפים לעניינו הציטוט בכתבה המיוחס לפרופ' איתמר גרוטו – ראש שירותי בריאות הציבור:

"במחקרים שנעשו בעולם השימוש במסכות לא הוכח כאפקטיווי", מסביר ד"ר איתמר גרוטו, ראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות. לדבריו, "השימוש במסכות עלול אפילו להיות מסוכן, אם הוא נעשה בצורה לא נכונה. אם למשל המסכה נשארת על הפנים למשך זמן רב מדי, נוגעים בה ומצטברת בה לחות היא עלולה להפוך לכר גידול לנגיפים, ולכן שימוש לא נכון הוא מסוכן".

מקור: <https://www.haaretz.co.il/news/health/1.1258220>

13. הנה רשימת הנזקים הבריאותיים המיוחסים לעטיית מסכות (מתוך מידע שאיתרתי) – חלק מהנזקים חמורים ביותר, עד כי גרימת מוות למי שעוטה מסכה באופן קבוע:

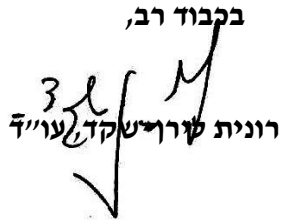
- (1) גרימת כשל לכבד
- (2) גרימת פגיעה בכליות
- (3) גרימת זיהום בקיבה וזיהומים חמורים במערכת העיכול.
- (4) עומס על מערכת הלב וכלי דם.
- (5) ירידה ברוויון החמצן בדם, נשימת אוויר רעיל ועד מוות מחוסר חמצן.
- (6) פגיעה בתאי המוח
- (7) התפתחות סרטן ראות
- (8) הגדלת שכיחות מחלות דרכי נשימה זיהומיות והגדלת האפשרות להדבקה.
- (9) כאבי ראש
- (10) הגדלת סיכון לפיברומיאלוגיה
- (11) הגדלת סיכון ל-סקריובראביאלוגיה (כאב צוואר וכתפיים)
- (12) קוצר נשימה
- (13) עליה בחרדה ומתח נפשי גבוה.
- (14) נזק לעור הפנים מזיעה ושפשוף

14. בהתאם לכך, אני מצפה כי משרד הבריאות יהיה מסוגל להציג לציבור **בתוך 7 ימים** באמצעות גורם רפואי מוסמך (ולא בדרך של מסמך אנונימי שלא ברור מי אחראי לתוכנו) כדלקמן:

- (1) את **הביסוס המדעי והרפואי** המצדיק את הפתרון מול מחקרים מדעיים המראים את חוסר התועלת.
- (2) את פירוט **רשימת הסיכונים הבריאותיים** הצפויים למי שעוטה מסכה.
- (3) את ההצדקה המדעית שיש לשימוש בפתרון שנבחר **על אף** כל הנזקים הבריאותיים הכבדים.

15. זו איננה פניה למידע על פי חוק חופש המידע, זו חובת המדינה עת בחרה להיות "רופא לאומי" ולכפות טיפול רפואי בכפייה וללא הגבלת זמן על כלל האוכלוסייה (מבוגרים וקטינים ואחד בהיקף בלתי נתפס של 9.4 מליון איש), וזו חובת הרופא על פי סעיף 13 לחוק זכויות החולה.

אם המדינה איננה מסוגלת להציג מידע מהותי זה לציבור לאחר 8 חודשים שבהם הפתרון הרפואי הזה נכפה על כלל האוכלוסייה, הרי שלפנינו ניסוי רפואי המוני לכל דבר ועניין ומסוכן ביותר לבריאות התושבים, ואתם נדרשים להורות על ביטולו המידי בכל מקום.

בכבוד רב,

רונית לירן-שקד, עו"ד